

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/
BM-II.059.1.37.2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Pani Posłanki Pauliny Matysiak nr 7606, w sprawie wprowadzenia zmian legislacyjnych poprawiających sytuację emerytów w świetle nieopublikowanego wyroku TK (z dnia 4 czerwca 2024 r.), proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

W ocenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej sprawa dotycząca emerytów z roczników 1954-1959 w odniesieniu do kobiet oraz z roczników 1949-1952 i 1954 w przypadku mężczyzn (emerytury osób z rocznika 1953 były przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt P 20/16), pobierających emerytury wcześniejsze na podstawie wniosku złożonego przed 6 czerwca 2012 r., jest doniosła i wymaga rozwiązania, które będzie uwzględniać tak racje przemawiające za przyjęciem art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, jak i okoliczności związane ze sposobem wprowadzenia tego przepisu do systemu prawa, w tym w szczególności ograniczenia możliwości dostosowania się do jego skutków przez emerytów, którzy pobierali już emerytury wcześniejsze w chwili jego ogłoszenia.

Należy podkreślić, że grupa ta została zaskoczona wprowadzeniem wspomnianego przepisu do porządku prawnego, a w chwili ustalania prawa do emerytury wcześniejszej nie mogła przewidzieć skutków jej pobierania dla wysokości emerytury w wieku powszechnym, wynikających z wejścia w życie art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej. Taki stan rzeczy, jako mogący wpływać na osłabienie zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, jest trudny do zaakceptowania. Z drugiej strony, wprowadzenie art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej było prawnie zasadne. Przepis ten został bowiem uchwalony ze względu na dostrzeżony w orzecznictwie Sądu Najwyższego – w odniesieniu do osób przechodzących na emeryturę wcześniejszą, a następnie ustalających sobie prawo do emerytury w wieku powszechnym – mechanizm tzw. sztucznej kapitalizacji wartości emerytury powszechnej. Za jego sprawą osoby pobierające emeryturę wcześniejszą – mimo nieodprowadzania składek – stawały się beneficjentami opóźnienia daty przejścia na emeryturę w nowym systemie, tzn. im dłużej pobierały emeryturę wcześniejszą, tym wyższa była wysokość ich emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Wysokość emerytury z nowego systemu zwiększała się bowiem z uwagi na parametr zewidencjonowanych i waloryzowanych składek, niepomniejszonych o wypłacone emerytury wcześniejsze, oraz zmniejszanie się parametru statystycznej długości dalszego trwania życia.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej prowadzone są – w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Zakładem Ubezpieczeń Społecznych – prace i analizy o charakterze prawnym, ekonomicznym i organizacyjnym, zmierzające do określenia

optymalnego sposobu rozwiązania tej kwestii. W momencie, w którym zostaną one zakończone, skierujemy do Pana Marszałka odrębne pismo, w którym udzielimy szczegółowych wyjaśnień w tej sprawie.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Aleksandra Gajewska

Sekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/